

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

A ante F

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

iūgit. Vale. max. Magno vbiq; p̄cio virt⁹ aesti
maf. Catul. Vivam⁹ mea lesbia: atq; amemus
Rumoresq; senum feueriorū. Oēs vnius aesti
mem⁹ assis. Ab ex & aestimo pponit ex: istimo
Aestus cū æ diphthō. scribit: vt Apuleio placet
Et tam secūda q̄ q̄rta declinatione veteres p̄tu
lerunt: teste Marcello: Pacuuiū r̄rferē: dicentē
in Chryside: Aesti forte ex arido. aestus tā ma
ris q̄ solis ac aestiui t̄pis flagratia dici. Nā ma
rinū impetū vel cōmōtionē aestū Lucretius ap
pellauit: dicēs. lib. iij. Frigus vt a pluuijs: calor
ab sole: aestus ab v̄ndis. Inde aestuo. as. verbū.
Est aut̄ aestuare feruere flagrare ardere. æstua
re aut̄ dicim⁹: sicut hyemare autūnare. Aestiu
namq; (vt dicit Ser.) loca sunt vmbrosā in q̄b
p̄ æstiat calor vitæ solis. Statius: Et vmbrosi
patuere aestiua Lycei. Nōnunq; p̄ ipsis gregib
in aestiuis moratib; aestiua ponunt: dicēte Vir
geor. iij. Nec singula morbi Corpora corripit:
sed tota aestiua repente. Aestiuū itē adiectiuū ē.
Calphur. eglo. v. Frigidus aestiuas impellit no
st̄er horas. Aestiuā itē vrbs est Germaniæ: te
ste Prole. aestas cum æ diphthō. etiā scribit: vt
idem tradit Apuleius.

Aestuo. as. Requi. in dic. Aestus. Aestas. Ibidē
Aestiuo. as. Ibidē. Aestiuā loca. Ibidē
Aetas. Requi. in dicti. Aeuū. Aeternus. Ibidē
Aether cū æ diphthō. & th aspirato scribit. hic
(teste Lactantio Firmiano lib. i.) fuit creditus a
cleante & Marimone laudans phisicis: sūm⁹
deus. Quod etiā Virg. tetigit: cū dixit geor. ij.
Tū pater omnipotēs scēdis imbrib; æther Cō
iugis in gremiū læthe descendit. Prohāpides yō
poeta græcus dixit illū fuisse Dæmogorgonis
filiū: quē Chaos eius vxor tūc genuit: cū ignita
exhalauit suspira. Quare Anaxagoras: & poe
ta nostri illū secuti pro elemento ignis æthera
ipsum posuerūt: vt Oui. metamor. i. Hæc sup
imposuit liquidū & gravitate carentē Aether
nec quicq; terrenæ fecis habēt. At yō Aristo.
in libris quos de cælo composuit: dixit æthera
pro cælo ponendū esse: ita vt dicat vocabulū
ipsū ex osē: quod est semp: & ὅςω qd̄ ē curro
cōponi: q̄si p̄petuā volubilitatē indicet. Iuxta
qd̄ etiā Oui. ait ad Cæsarē: Sic habites terras:
& te desideret æther: hoc est. cælum

Aethra cū æ diphthō. & th aspirato scribit. Nā
ab æthere derivat: & apud nos fulgorē æther;
hoc est: cæli indicat. Vir. ænei. iij. Nā neq; erat
astro: ignes: nec lucidus æthra. Sydereā pol⁹
fuit & Thesei mater. Aliā eodē nomine scribit
Tortellius filiā fuisse Pithei: Comitē & cōsiliū
Helenæ. & induci Oui. in epla ad Parim dicen
tem: Cætera p̄ socias Clymenēq; Aetrāq; loq̄
mur. Quæ mihi sunt comites consiliūq; duæ.
Verū Tortel. falsū: nec Homerū in. iij. Iliados

quē etiā in hui⁹ rei testimoniū inducit: recte in
telligit. Nā Aethra Pithei filia: eadē est quæ &
mater Thesei. Vñ Ariadne apud Oui. Theseo
obiecit dicens. Nec pater Aegeus est: nec tu es
pitheidos æthere filius.

Aethiops cū æ diphthō. & th aspirato & i lati.
scribit. Fuit (teste Plin. lib. vi. natu. histo.) Vul
cani filius: a se æthiopiā omnē cui p̄fuit deno
minās. Et ab Aethiopia sit Aethiops & Aethi
opus: teste Ser. sup lib. vij. ænei. Cōperit & in
scæ. ge. Aethiopsilla: Nec a Chus filio Cam: qd̄
habraice æthiops interpretat: Aethiops deducit
vt Vgutio somniauit: sed ab ἰθώ qd̄ ē cremo:
& ὤψ aspectus descendit. Duæ aut̄ sunt Aethio
piæ: teste Ser. vna circa ortū solis: alia circa so
lis occasum in Mauritania.

Aethiopus. Require in dictione Aethiops.

Aethiopsilla. Ibidem.

Aetolia cū æ diphthō. & t exili scribit: regio est
cōigua acarnaniæ: phocidq; & socris: de qua
Oui. lib. iij. de sine turulo: Nectanti calydon nec
tota ætolia tanti.

Aethalia cū æ diphthō. & th aspirato sequēte
a. insula in mari ligustico: vt ostendit Prolo.

Aeuū cū æ diphthō. scribit: nec ab esse infinito
deducit: vt Vgutio somniauit: sed ab oī y v au
dore Apuleio: v littera interiecta hiatus causa.
Inde æuitas & æuiternus. teste Prisci. qd̄ & per
syncopā ætas dici: & æternus. Varro in pleu
dena: Per æternā hominū donū tellurē p̄
pero gradū. Placet hoc loco quorundā errorē
refellere: qui hūc eundē Apuleiū putāt magiā
scripsisse. Falsi cū sunt: Nā qui magiā scripsit:
hac l̄atura Apulegius vocat. Et hic fuit scrip
tor Prisciano anterior. Vnde idē Priscia. tracta
t: de p̄teritis & supinis hui⁹ Apulegij in Her
magora: exemplū affert in p̄terito posui p̄
posui. Alter autē hac scriptura Apuleius: scri
ptor fuit Prisciano posterior: qui de aspiratiōe
& diphthongo differuit. Hic Apuleius in dicti
one plebs: an cū æ diphthō. scribi debeat Pri
scianū inducit: cuius regulā in ipsa dictiōe nos
etiam recitabimus.

Æuitas. Requi. in dic. Aeuū. Aeuitern⁹. Ibidē.

A ante F

Affectus & affectio i vno significato accipi p̄nt:
tam in malam q̄ in bonam partem.

Affecto as. actiuū est verbū: quinetiā & affector
deponens Varro protulit. cū (referēte Diome
de) ait. Affectatus est regnum bello.

Affectio. Require in dictione Affectus.

Affector. Require in dictione Affecto.

A ante G

Aganippe huius Aganippes: & aganippis hu
ius aganippidis vel aganippidos declinari p̄t
luue. saty. vij. Cū descitis aganippes Vallibus